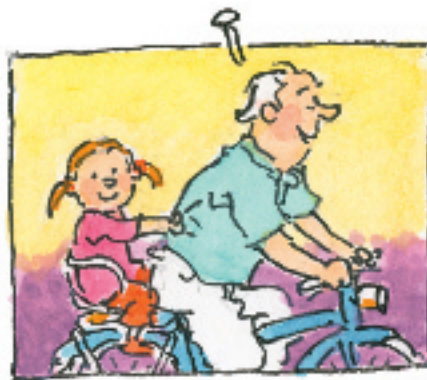

De allerliefste opa

Er zijn opa's die graag timmeren en zagen
er zijn opa's die vaak lopen met de hond
er zijn opa's die van alles aan je vragen
en opa's met sigaartjes in hun mond

Er zijn opa's die soms op een brommer rijden
er zijn opa's met veel snoepjes in hun zak
er zijn opa's die nog van de glijbaan glijden
en opa's die echt dol zijn op gebak

Er zijn opa's die echt heel goed kunnen schaken
er zijn opa's die vaak fietsen op de hei
er zijn opa's die de gekste grapjes maken
maar de állerliefste opa is van mij!

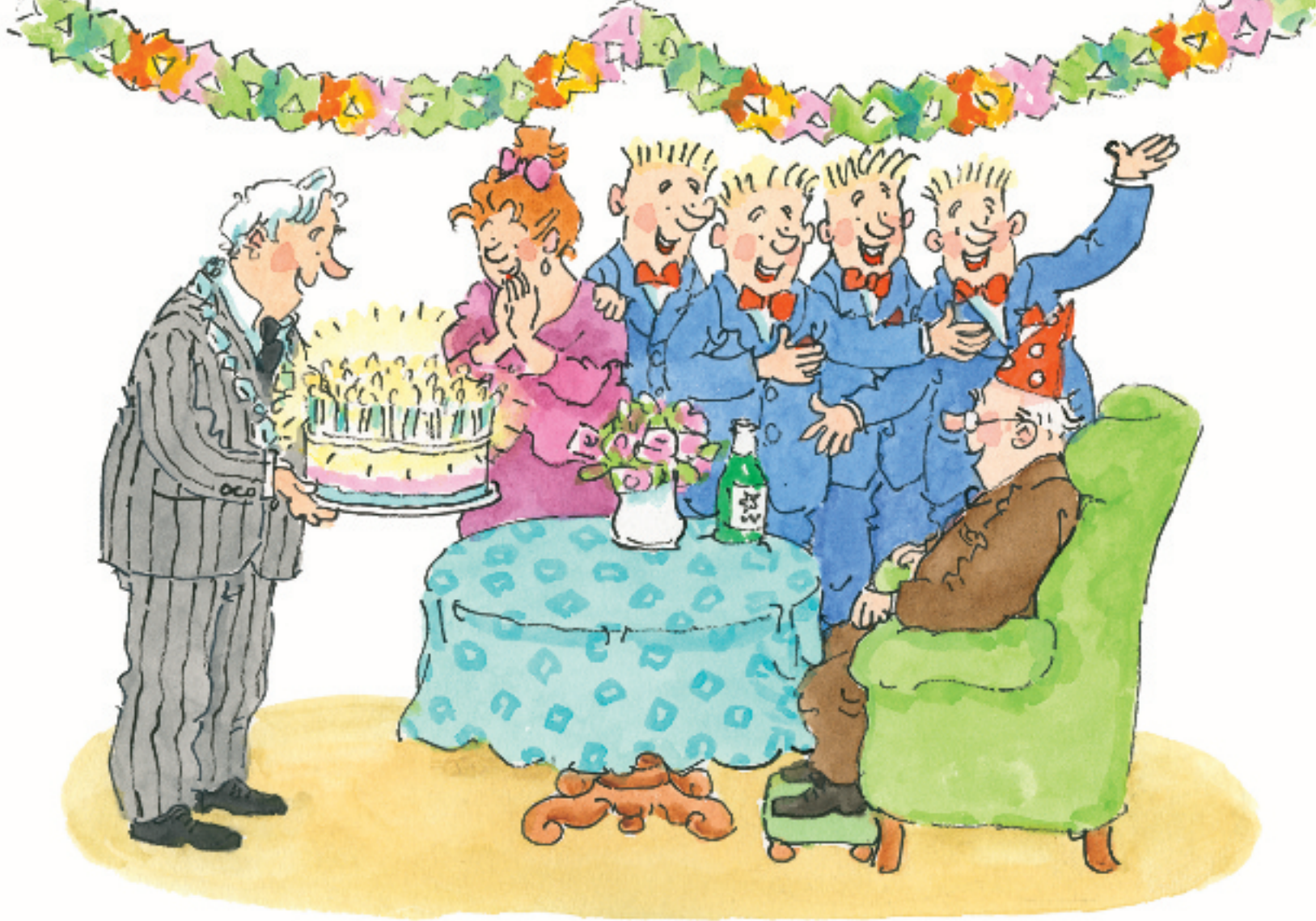
Het mannenkoor gaat naar een verjaardag

‘Hoe zie ik eruit?’ vraagt tante Dina.
Ze stapt in een splinternieuwe jurk de kamer binnen.
‘Prachtig! Mooi! Leuk! Geweldig!’ roepen de mannen dwars door elkaar heen. ‘Gaat u soms uit?’
‘We gaan allemáál uit,’ zegt tante opgewekt. ‘We gaan zo naar een verjaardag. Mijn opa is vandaag namelijk honderd jaar geworden, en we mogen allemaal komen.’

‘Zullen wij dan óók even onze mooiste kleren aantrekken?’ vragen de mannen.
‘Dat hoeft niet, hoor,’ zegt tante Dina. ‘Opa ziet toch niet zoveel meer.’
Het mannenkoor snapt er niets van.
‘Maar waarom kleedt ú zich dan zo mooi aan?’ roept een van de mannen verbaasd.
‘Voor de burgemeester,’ zegt tante Dina een beetje verlegen. ‘Want die komt namelijk ook.’
En dat vinden de mannen natuurlijk reuzespannend. Want een burgemeester zie je tenslotte niet elke dag.

En dan gaan de mannen wachten tot het tijd is om te vertrekken.
‘Wat leuk dat opa jarig is,’ zegt het mannenkoor.
‘Dan kunnen we meteen wat voor hem zingen. Welke liedjes zullen we doen?’
‘Maakt niet uit, hoor,’ zegt tante. ‘Opa hoort namelijk toch niet meer zoveel.’
‘Dan zullen we wel extra hard voor hem zingen,’ zegt het mannenkoor. ‘Kijk, zó...’
Meteen beginnen de mannen keihard te zingen. Ze zingen over een opa die duizend jaar wordt. En over een liedje dat ‘lang-zal-ze-leven’ heet, en over een tante die stiekem verliefd is op de burgemeester.

‘Hou op!’ roept tante boos. ‘Waag het niet om dat laatste liedje straks te zingen, hoor!’

‘Oké,’ roepen de mannen. ‘Dan zingen we wel iets anders.’

Een uurtje later stapt het mannenkoor het huisje van opa binnen.

‘Gefeliciteerd!’ roepen de mannen. En dan geven ze opa allemaal een hand en een flesje bier. Want daar houden opa’s wel van, denkt het mannenkoor.

Daarna komt de burgemeester binnen met een enorme taart met honderd kaarsjes erop.

‘Gefeliciteerd!’ schreeuwt de burgemeester met een rood hoofd. Want hij weet dat opa niet zo goed kan horen. Met een plof zet hij de taart bij opa op schoot.

‘En nu mag u de kaarsjes uitblazen,’ roept de burgemeester tegen opa.

Maar dat lukt niet, want opa kan niet meer zo hard blazen als vroeger.

‘Laat óns het maar even doen,’ zegt het mannenkoor. De mannen gaan voor de taart staan. Dan tellen ze tot drie en blazen zo hard

als ze kunnen. En ja hoor, het lukt. Opa zit weliswaar meteen onder de slagroom, maar alle honderd kaarsjes zijn in één klap uit.

‘En nu mag u een wens doen!’ roepen de mannen. ‘Slapen...’ zegt opa. ‘Want ik ben nu wel een beetje moe.’

En dat kan natuurlijk. Want als je eenmaal honderd jaar bent, mag je net zo vroeg naar bed als je maar wilt.

Als opa in bed ligt, zingen de mannen een paar slaaplidjes. En dat helpt, want al na een minuutje snurkt opa als een oude bromfiets.

‘Jullie kunnen nu wel naar huis gaan,’ zegt tante Dina tegen haar mannenkoor.

‘Gaat u dan niet mee?’ vragen de mannen verbaasd.

‘Nee,’ zegt tante met een rood hoofd. ‘De burgemeester wil me straks graag even naar huis brengen.’

De mannen van het mannenkoor kijken elkaar aan. Ze snappen meteen wat er aan de hand is.

Dan lopen ze lachend weg. En ze zingen over een tante met een buik vol vlinders, over een opa die honderd jaar mocht slapen, en over een burgemeester die met een rood hoofd wel honderd kleine kusjes gaf.

Maar of dat laatste ook écht gebeurde...? Tja, dát weten de mannen natuurlijk niet. Want dat weten alleen tante en de burgemeester. Maar die zullen het vast niet verder vertellen.

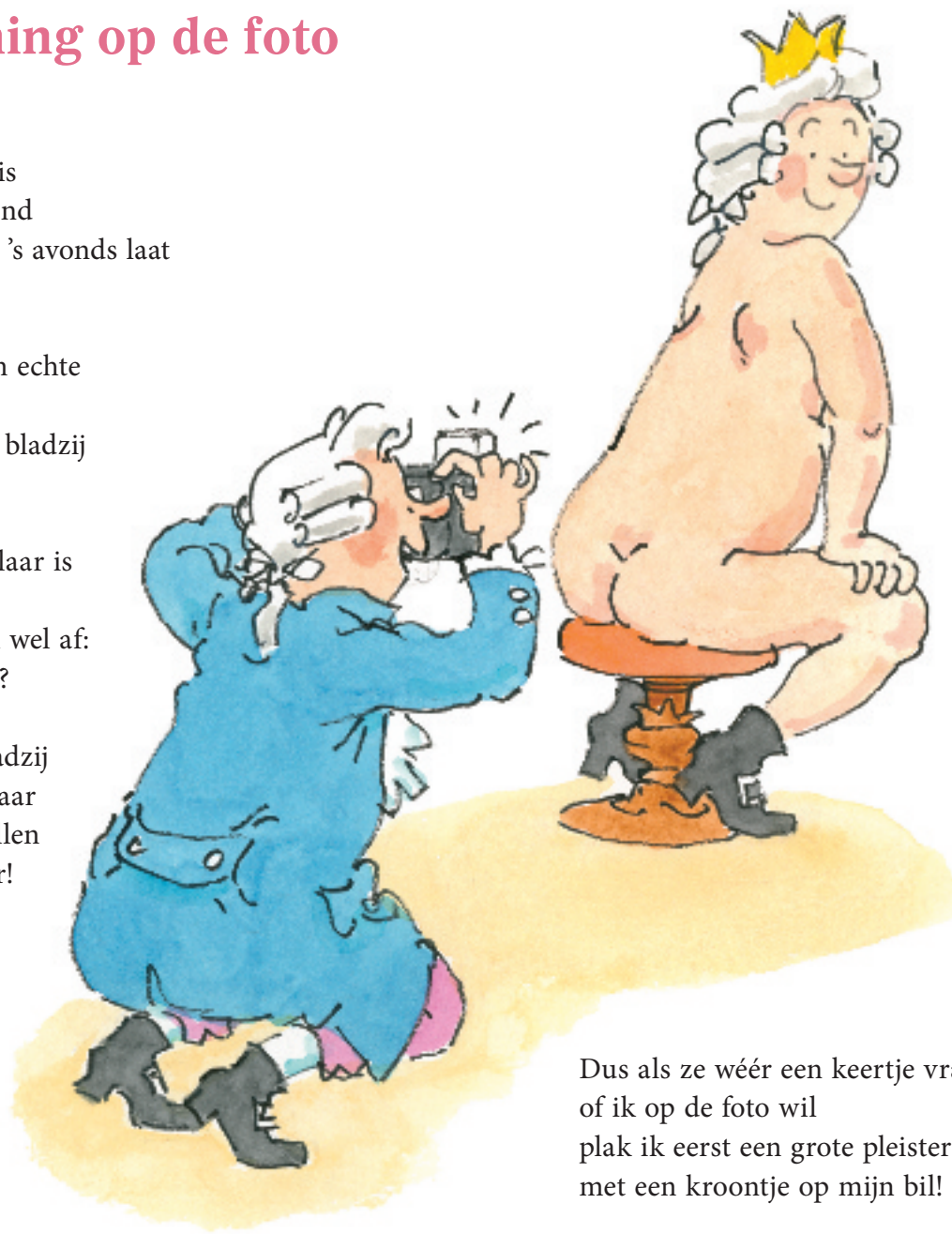
De blote koning op de foto

Ergens in een groot paleis
daar loopt – heel ongezond
van 's morgens vroeg tot 's avonds laat
een blote koning rond

En vandaag krijgt hij een echte
fotografie op bezoek
want hij krijgt een eigen bladzij
in het Blote-Billen-Boek

Als het boek ten slotte klaar is
is de koning heel erg blij
maar hij vraagt zich dan wel af:
welke billen zijn van mij?

Dus hij zoekt op elke bladzij
en hij roept dan: dát is raar
want al die roze blote billen
lijken vrees'lijk op elkaar!

Dus als ze wéér een keertje vragen
of ik op de foto wil
plak ik eerst een grote pleister
met een kroontje op mijn bil!

De ettertjes spelen indiaantje

De ettertjes hebben wat veren gekregen
het zijn er echt vreselijk veel
nu gaan ze die verven in allerlei kleuren
met rood en met blauw en met geel

Ze vragen hun oma om grappige kleren
en trekken die razendsnel aan
ze maken wat veren met lint op hun hoofd vast
en vinden het schitterend staan!

De ettertjes zijn indiaantjes geworden
dat vinden ze leuk – alle twee
ze maken voor opa een hoofdtooi met veren
en vragen: speelt u met ons mee?

Opa zegt lachend: dat wil ik wel hoor
en dan gaan ze samen naar 't bos
daar binden ze opa heel strak aan een boom vast
maar maken hem dan niet meer los

Ze kietelen eventjes onder zijn armen
en prikken hem soms in zijn zij
ze roepen: we hebben een opa gevangen
dat kun je wel zien – dat is hij!

Héla, roept opa, dat is toch niet aardig
jongens, dat is toch geméén
maar de ettertjes vinden het vreselijk grappig
en dansen gewoon om hem heen

Gelukkig voor opa komt oma eens kijken
ze maakt opa lachend weer los
de ettertjes rennen snel weg door de struiken
en verstoppen zich dan in het bos

Oma zegt: lieverd, we gaan nu naar huis toe
daar krijg je taart en een bekertje sap
maar die kleine vervelende pláág-indiaantjes
die krijgen vanmiddag geen hap!